

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **Vinostrada s.r.o.**, se sídlem Korunní 588/4, Praha 2, zast. JUDr. Štěpánem Kratěnou, Ph. D., advokátem se sídlem Lazarská 1719/5, Praha 1, proti žalovanému: **ředitel inspektorátu Státní zemědělské a potravinářské inspekce v Praze**, se sídlem Za Opravnou 300/6, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2022, čj. SZPI/BF176-25/2022, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 4. 2023, čj. 17 A 80/2022-122,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 4. 2023, čj. 17 A 80/2022-122, **se ruší a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud se v tomto rozsudku zabýval tím, zda městský soud dostatečně posoudil otázku, zda jsou obaly typu KEY KEG a POLY KEG spotřebitelskými obaly ve smyslu § 3 odst. 1 písm. y) zákona č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství (dále „vinařský zákon“).

I. Vymezení věci

[2] Inspektor Státní zemědělské a potravinářské inspekce (dále „SZPI“) vydal dne 14. 7. 2022 opatření podle § 5 odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci, kterým žalobkyni zakázal vyrábět a uvádět na trh výrobek s názvem ALZAIA GLERA 20 LTR slim keg šarže 00264775 v množství 1600 l. Uvedl, že žalobkyně nesplnila u tohoto produktu oznamovací povinnost danou § 14a odst. 1 vinařského zákona. Na základě toho jej nebylo možné uvádět na trh v České republice, což plyne z § 27 odst. 4 písm. a) bodu 6 vinařského zákona.

[3] Žalovaný v záhlaví napadeným rozhodnutím změnil výrok napadeného opatření tak, že se jedná pouze o zákaz uvádění výrobku na trh, nikoliv také o zákaz jeho výroby. Ve zbytku však podané odvolání neshledal důvodným.

[4] Proti napadenému rozhodnutí se žalobkyně bránila žalobou, které Městský soud v Praze vyhověl a rozhodnutí žalovaného zrušil v záhlaví uvedeným rozsudkem. Konstatoval, že žalovaný vyložil pojem *obal určený pro spotřebitele* neudržitelně úzce. Nevzal v potaz, že § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona definuje tento obal alternativně, a to buď jako obal *jednorázový*, nebo obal *bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný*. Žalovaný se však zabýval pouze druhou z uvedených alternativ.

[5] Dále městský soud dodal, že v zájmu principu jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu je termín *jednorázový obal* třeba vykládat tak, jak činí § 2 odst. 1 písm. g) a h) zákona č. 477/2001 Sb., o obalech. To žalovaný neučinil. Městský soud se proto dále nezabýval uplatněnými žalobními námitkami a zavázal žalovaného, aby v dalším řízení věc posoudil pohledem zákonného výkladu definice spotřebitelského obalu.

II. Obsah kasační stížnosti

[6] Žalovaný (dále „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a vymezení sporu uvedl, že městský soud nesprávně aplikoval pojem *obal určený pro spotřebitele* ve smyslu § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona. Stěžovatel se zabýval i variantou, zda se v případě dotčeného vína nejedná o *jednorázový obal*. Klíčové však bylo, že obal měl uzávěr a nebylo tudíž stěžejní podrobně řešit jeho *jednorázovost*. Zásadní bylo prokázat, že se nejedná o *bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný obal*.

[7] Jelikož vinařský zákon neobsahuje definici pojmu „*jednorázový obal*“, bylo třeba vyjít z definice obalu určeného pro spotřebitele ve smyslu § 3 odst. 1 písm. y) tohoto zákona. Ta do něj byla vložena zákonem č. 26/2017 Sb. za účelem zpřísnění podmínek prodeje nebaleného vína ve snaze zabránit nezákonné manipulaci s takovými výrobky. Stejná novela vložila do vinařského zákona i oznamovací a uskladňovací povinnost příjemců nebaleného vína.

[8] Dle stěžovatele je klíčovým zákonným znakem obalu určeného pro spotřebitele jeho opětovná nenaplnitelnost. Jen u takového obalu lze zaručit, že spolu s obsahem tvoří prodejní jednotku nezměnitelnou z pohledu jejího obsahu. Opětovná nenaplnitelnost se projevuje buď tím, že obal je při otevření nenávratně poškozen (*jednorázový obal* – např. tetrapack bez jakéhokoliv uzávěru), nebo tím, že pro jeho opětovné použití by bylo nutno vyměnit jeho *jednorázový uzávěr* (např. lahev). Zákonodárce uvedl výslovně znak opětovné nenaplnitelnosti pouze v případě obalu s uzávěrem, u kterého přichází v úvahu, že bude znovu naplněn. V případě *jednorázového obalu* nikoliv, neboť je v daném pojmu implicitně obsažen – jedná se o obal, který lze použít pouze jednou. Pokud je obsah obalu vyměnitelný bez poškození obalu nebo potřeby výměny uzávěru, nemůže se jednat o *obal určený pro spotřebitele*.

pokračování

[9] Dále stěžovatel namítl, že napadený rozsudek trpí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů ve vztahu k závěru, že termín jednorázový obal je třeba vykládat dle zákona o obalech. To městský soud odůvodnil pouze uplatněním principu jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu. Stěžovatel však v průběhu řízení poukazoval na rozdílnost smyslu právních úprav obsažených ve vinařském zákoně a zákoně o obalech, čímž se městský soud vůbec nezabýval. Neposoudil ani otázku, zda je úprava obsažená ve vinařském zákoně komplexní, a proto nevyžaduje aplikaci předpisu obecného s odlišným předmětem úpravy (tj. zákona o obalech).

[10] I kdyby stěžovatel připustil, že měl být v souzené věci aplikován zákon o obalech, rozhodoval městský soud na základě právní úpravy, která v době vydání napadeného rozhodnutí ještě nebyla v zákoně o obalech obsažena. Definice jednorázového obalu uvedená v § 2 odst. h) tohoto zákona do něj totiž byla vložena až s účinností od 1. 1. 2022. Stěžovatel k ní proto v době vydání napadeného rozhodnutí nemohl přihlédnout.

[11] Žalobkyně se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnila s napadeným rozsudkem. Považovala však za vhodné, aby NSS v něm uvedené důvody a právní názory doplnil. Konkrétně, aby jednoznačně vyslovil, že vinařský zákon nemá povahu zvláštního předpisu ve vztahu k zákonu o obalech. Dále také, že institut jednorázového obalu byl v zákoně o obalech obsažen již od zavedené legální definice „opakovaně použitelného obalu“. Novela v podobě zákona č. 244/2022 Sb. pouze učinila tento implicitní stav explicitním.

[12] Žalobkyně nesouhlasila s tvrzením stěžovatele, že jednorázový obal lze otevřít pouze cestou nenávratného poškození. Vinařský zákon totiž v § 3 odst. 1 písm. w) přímo hovoří o jednorázovém obalu s uzávěrem, čímž argumentaci stěžovatele vylučuje. Jelikož zákon nestanoví, že jednorázový obal nemůže mít uzávěr, plyne z něj, že to možné je.

[13] Napadený rozsudek žalobkyně nepovažovala za nepřezkoumatelný. Stěžovatel se ve skutečnosti domáhal chybějícího právního posouzení vztahu mezi vinařským zákonem a zákonem o obalech a vytýkal městskému soudu, že nevzal v potaz odlišný účel obou regulací. Městský soud se však vztahem obou předpisů dle žalobkyně důsledně zabýval v bodě 43 napadeného rozsudku. Navíc, argument principem jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu je dostačující k odůvodnění, aby se předpisy stejné právní síly navzájem doplňovaly.

[14] Dále žalobkyně nesouhlasila, že se stěžovatel v napadeném rozhodnutí vypořádal s variantou jednorázového obalu, jelikož bez jakékoliv opory v právních předpisech podmínil jednorázovost obalu jeho fyzickou opětovnou nenaplnitelností. Stěžovatel se ostatně správně nevypořádal ani s variantou případu, že by se jednalo o opakovaně použitelný obal s jednorázovým uzávěrem. Sam připustil, že pojem „jednorázový obal“ není ve vinařském zákoně definován. Přesto však tvrdí, že tento zákon je ve svém výkladu spotřebitelského obalu komplexní.

[15] V neposlední řadě žalobkyně odmítla tvrzení stěžovatele, že městský soud na řešenou věc nahlížel pouze optikou zákona o obalech. Ten svou definicí jednorázového obalu příkladně doplňuje vinařský zákon. Stěžovatel se snaží navodit dojem, že zájem na ochraně životního prostředí chráněný zákonem o obalech je v rozporu se zákonem, který má chránit oprávněné zájmy spotřebitelů, provozovatelů a jiných subjektů na trhu s vínem. Obaly

vinařských produktů však mají rovněž své environmentální a ekologické aspekty, stejně jako obaly ostatních nápojů. Zákon o obalech se tedy také na vinařské produkty vztahuje, což je evidentní například z jeho § 2 písm. v), ve kterém je „vino“ součástí enumerativně pojaté zákonné definice „nápojové lahve“.

[16] V návaznosti na usnesení NSS ze dne 28. 6. 2023, čj. 8 As 111/2023-42, kterým tento soud kasační stížnosti nepřiznal odkladný účinek, podal nejprve stěžovatel a následně také žalobkyně návrh na přednostní projednání kasační stížnosti. A to mimo jiné z důvodů souvisejících a navazujících řízení, která mají i bezprostřední a významné dopady na podnikání žalobkyně. Nejvyšší správní soud se proto na základě předložených žádostí rozhodl věc posoudit přednostně.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[17] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost a dospěl k závěru, že je důvodná.

[18] Nejprve se zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Tu stěžovatel spatřuje v tom, že městský soud závěr, že termín jednorázový obal je třeba vykládat dle zákona o obalech, odůvodnil pouze nutností uplatnění principu jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu. Nezabýval se však otázkou vzájemných vztahů mezi oběma relevantními předpisy.

[19] Žalobkyně v reakci na tuto kasační námitku citovala rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2012, čj. 2 Ads 58/2003-75, podle kterého nedostatkem důvodů nelze rozumět dílčí nedostatky odůvodnění soudního rozhodnutí, ale pouze nedostatek důvodů skutkových. Toto vymezení nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů však bylo následující ustálenou judikaturou opuštěno, jelikož jedním z nejdůležitějších případů nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů je situace, kdy krajský soud zcela opomene přezkoumat jednu z žalobních námitek (rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2007, čj. 3 As 4/2007-58). Obdobně je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů také správní rozhodnutí, pokud se řádně nevypořádává se všemi odvolacími námitkami (rozsudek NSS ze dne 30. 3. 2023, čj. 8 As 65/2021-50). Z toho vyplývá, že nedostatky odůvodnění napadeného rozsudku tedy mohou založit jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů (shodně viz Kühn, Z. In: Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolter Kluwer, 2019, s. 933). Pokud tedy žalobkyně uvádí, že stěžovatel se fakticky dovolává „absentujícího právního posouzení relací mezi vinařským zákonem a zákonem o obalech“ a „vytýká soudu, že nevzal v potaz různý smysl právní regulace, který je v případě těchto předpisů dán“, jedná se ve smyslu výše citovaného o typickou námitku nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů.

[20] Nejvyšší správní soud nejprve předesílá, že za nepřezkoumatelné lze považovat takové rozhodnutí soudu, z jehož odůvodnění nelze seznat, jaký názor soud zaujal vůči důležitým skutkovým a právním otázkám podstatným pro rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů však nemůže být založena jen tím, že odůvodnění soudu je stručné či argumentačně chudé, popř. že soud nevyvracel každý dílčí argument účastníků. I proto je nutné k aplikaci kasačního důvodu spočívajícího v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů přistupovat zdrženlivě. Například v situaci, kdy není z odůvodnění rozhodnutí krajského soudu vůbec patrné, jak soud hodnotil

pokračování

podstatné důvody či skutečnosti uplatněné v rámci žalobních bodů (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 5. 12. 2017, čj. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS, bod 20).

[21] Byť obecně platí, že soud je povinen reagovat zejména na námitky žalobce, v souladu se zásadou rovnosti dle § 36 odst. 1 s. ř. s. nemůže zcela pominout ani argumentaci žalovaného. Nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu proto může s přihlédnutím k okolnostem souzené věci způsobit i chybějící vypořádání zásadní argumentace žalovaného správního orgánu (rozsudky NSS ze dne 2. 8. 2012, čj. 4 Ans 1/2012-41, ze dne 19. 12. 2019, čj. 8 As 320/2018-32, bod 21, nebo ze dne 11. 2. 2020, čj. 8 As 339/2018-35, bod 16).

[22] V nyní posuzované věci stěžovatel ve vyjádření k žalobě přednesl argumentaci stran vzájemných vztahů vinařského zákona a zákona o obalech a důvody, proč má za to, že úprava ve vinařském zákoně je úpravou speciální. Věnoval se otázce, proč byla speciální úprava obalu určeného pro spotřebitele do vinařského zákona zavedena, co bylo jejím cílem a jaký byl úmysl historického zákonodárce (str. 10 až 11 vyjádření stěžovatele). Jestliže se k této argumentaci stěžovatele městský soud nijak nevyjádřil, nelze než uzavřít, že tím zatížil svůj rozsudek vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Jelikož se zjevně jednalo o otázku pro posouzení dané věci zcela zásadní, je třeba trvat na tom, aby se městský soud danou argumentací řádně zabýval (rozsudek NSS ze dne 25. 5. 2023, čj. 8 Afs 76/2022-71).

[23] Nad rámec chybějící reakce na argumentaci stěžovatele NSS dodává, že závěru městského soudu o nutnosti posuzovat pojem jednorázový obal hledisky zákona o obalech je bez dalšího odůvodněn pouze principem jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu. Byť se bez pochyb jedná o princip velmi významný a ustálenou judikaturou zdůrazňovaný, jde jen o jednu z mnoha dalších metod výkladu práva. V napadeném rozsudku zcela chybí použití jakýchkoliv dalších metod výkladu práva, přičemž primárním je výklad jazykový. Městský soud se vůbec v této souvislosti nezabýval tím, proč je či není relevantní, že jak vinařský zákon, tak zákon o obalech výslovně hovoří o tom, že sporné definice jsou uvozeny slovy „pro účely tohoto zákona“. Stejně tak se městský soud vůbec nevěnoval výkladu historickému, systematickému a výkladu účelu právní normy, ačkoliv jde o standardní metody výkladu. S ohledem na uvedené proto soud musí odmítnout tvrzení žalobkyně, že se městský soud zabýval otázkou vzájemných vztahů zákona o obalech a vinařského zákona a vyhodnotil, že mezi nimi není rozpor.

[24] Uvedené však soudu nebrání, aby se zabýval námitkou, zda městský soud pochybil, pokud na projednávanou věc aplikoval zákon o obalech ve znění, které nebylo účinné v okamžiku vydání napadeného rozhodnutí. V prvé řadě je třeba připomenout, že podle závěrů rozšířeného senátu v usnesení ze dne 28. 7. 2009, čj. 8 Afs 51/2007-87, č. 1926/2009 Sb. NSS, věc NATO HQ, „soud ve správním soudnictví vždy v posuzované věci zkoumá, zda právní předpis nebo jeho ustanovení, která byla použita, na věc skutečně dopadají. Použití právního předpisu nebo jeho ustanovení, která na věc nedopadají, je důvodem zrušení přezkoumávaného rozhodnutí správního orgánu (rozsudku krajského soudu), mohlo-li mít za následek nesprávné posouzení pro věc rozhodujících skutkových či právních otázek obsažených v námitkách.“ Stěžovateli je třeba přisvědčit, že městský soud na projednávanou věc aplikoval zákon o obalech ve znění, které v době rozhodování žalovaného nebylo účinné. Definice jednorázového obalu byla totiž do § 2 písm. h) zákona o obalech vložena novelou č. 244/2022 Sb. s účinností od 1. 10. 2022. Tedy až po vydání napadeného rozhodnutí. Zákon o obalech

ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí obsahoval pouze definici opakovaně použitelného obalu [viz jeho § 2 písm. g)]. V této souvislosti neobstojí ani argument žalobkyně, že v době vydání napadeného rozhodnutí byla rozhodná novela zákona o obalech v závěrečné fázi legislativního procesu, a proto musela být žalovanému známa. Z hlediska aplikace právního předpisu na konkrétní věc je totiž rozhodující okamžik jeho účinnosti, nikoliv platnosti či dokonce pouze existence textu normy v rámci legislativního procesu. Aplikace nesprávného právního předpisu pak mohla mít za následek nesprávné posouzení právních otázek. Městský soud totiž vyšel z toho, že termín jednorázový obal je třeba vykládat tak, jak to činí zákon o obalech. V době vydání napadeného rozhodnutí však nebyl pojem *jednorázový obal* v zákoně o obalech výslovně definován. V té době obsahoval pouze definici pojmu *opakovaně použitelný obal*. I to by nepochybně mohlo být při splnění dalších podmínek určitým výkladovým vodítkem, ale v takovém případě by městský soud musel mnohem podrobněji vysvětlit, proč je třeba aplikovat princip bezrozpornosti právního řádu, pokud jde o pojmy vyjádřené jinými slovy.

[25] Výše konstatovaná nepřezkoumatelnost soudu dále nebrání ani v tom, aby se zabýval námitkou, že stěžovatel posoudil obě alternativy pojmu obal určený pro spotřebitele. Tato námitka totiž míří proti závěrům napadeného rozsudku, které jsou od jeho nepřezkoumatelné úvahy oddělitelné a stěžovatelem uplatněné kasační námitky spočívají v relativně samostatných argumentačních liniích (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS).

[26] Podle § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona je obalem určeným pro spotřebitele *jednorázový nebo bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný obal o maximálním objemu 20 litrů, který v místě prodeje tvoří spolu s jeho obsahem prodejní jednotku pro spotřebitele, a jsou na něm nebo na etiketě k němu připojené uvedeny údaje podle předpisů Evropské unie, tohoto zákona a prováděcích právních předpisů*. (zvýraznění doplnil NSS)

[27] Podle § 14a odst. 1 vinařského zákona *příjemce nebaleného vína, vinných broznů čerstvých, jiných než stolní brozny, moštu, rektifikovaného moštového koncentrátu nebo rmutu přepraveného z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země, oznámí bezprostředně po jejich příchodu do prvního místa dodání na území České republiky, nejpozději však do 12 hodin po tomto příchodu, jejich množství a údaje podle odstavce 2 Ústavu prostřednictvím Registru*.

[28] Podle § 27 odst. 4 písm. a) bod 6 vinařského zákona *je zakázáno uvádět do oběhu produkt, u něhož nebyla splněna oznamovací povinnost podle § 14a*.

[29] Podle § 27 odst. 10 téhož zákona lze víno *spotřebiteli prodávat pouze v obalu určeném pro spotřebitele nebo jako sudové, čepované nebo rozlévané víno*.

[30] Pro zhodnocení závěru městského soudu o tom, že se stěžovatel nezabýval posouzením, zda jsou obaly KEY KEG a POLY KEG obaly jednorázovými, je rozhodné následující. Žalobkyni byl opatřením inspektora SZPI ze dne 14. 7. 2022 nařízen zákaz uvádění potravin na trh mj. z důvodu porušení povinnosti podat oznámení o dovozu nebaleného vína ve lhůtě stanovené § 14a odst. 1 vinařského zákona. Následně v odvolání proti opatření uvedla, že dotčený vinařský produkt využívá výhradně obalu určeného pro

pokračování

spotřebitele. Nejednalo se proto podle ní o nebalené víno a nevztahovala se na něj oznamovací povinnost ve smyslu § 14a vinařského zákona.

[31] Stěžovatel na toto stručné odvolací tvrzení reagoval na str. 7 napadeného rozhodnutí. Uvedl, že obaly KEY KEG a POLY KEG mohou splňovat některé náležitosti obalu určeného pro spotřebitele, avšak nelze je považovat za jednorázové, neboť můžou být např. opětovně naplněny i bez výměny jednorázového ventilu. Dále se věnoval úvahám o tom, že upotřebení dotčených obalů je možné pouze za užití externího výčepního zařízení, díky němuž je víno čerpáno, a stejným způsobem je lze opět naplnit.

[32] Městský soud však napadené rozhodnutí zrušil z důvodu, že se stěžovatel v napadeném rozhodnutí zabýval pouze tím, zda se v případě obalů KEY KEG a POLY KEG jedná o *bez výměny jednorázového ventilu znovu nenaplnitelné* obaly, nikoliv však tím, zda se jedná o obaly *jednorázové*. Nijak však neodůvodnil, na základě jakých úvah k takovému závěru dospěl, ani tento závěr nijak dále argumentačně nerozhojnil. Z výše předestřené průběhu řízení je přitom patrné, že žalobkyně v odvolání pouze v obecné rovině namítla, že dotčené obaly jsou obaly určenými pro spotřebitele. Nijak dále neargumentovala stran zákonných parametrů, které tyto obaly musí splňovat, ani nerozebírala, zda se jedná o obaly jednorázové nebo opětovně nenaplnitelné bez výměny jednorázového uzávěru.

[33] Lze přisvědčit tomu, že stěžovatel se v napadeném rozhodnutí věnoval otázce opětovné nenaplnitelnosti obalů KEY KEG a POLY KEG v souvislosti s tím, zda jde o znovu nenaplnitelný obal bez výměny jednorázového ventilu. Výslovně však uvedl, že tuto okolnost považuje za podstatnou i pro naplnění definice jednorázového obalu. Vzhledem k obecnosti odvolací námitky (viz standard kladený na přezkoumatelnost správních rozhodnutí uvedený v bodě [19] tohoto rozsudku) však Nejvyšší správní soud konstatuje, že nebylo namístě stěžovateli vytýkat, že se podrobněji nezabýval tím, zda se v případě dotčených obalů nejedná o obaly jednorázové, jak činí městský soud v napadeném rozsudku. Ačkoliv lze i tento pojem označit za neurčitý právní pojem, nemusí být vždy podrobně vysvětlen, pokud jde o pojem relativně běžný, o kterém zpravidla nevznikají pochybnosti. Pojem *jednorázový obal* na první pohled nevzbuzuje zásadní výkladové obtíže, neboť v obecném slova smyslu jde o obal, který lze použít jen jednou. Stěžovatel právě takto zjevně daný pojem vnímá a za této situace mu proto nelze vyčítat, pokud se jeho výkladem nezabýval podrobněji, pokud tato potřeba v řízení nevznikla, protože ji žalobkyně nenastolila.

[34] Argumentaci, že obaly KEY KEG a POLY KEG je třeba pokládat za jednorázové, žalobkyně poprvé uvedla v žalobě. S touto argumentací se proto měl vypořádat městský soud, a nikoliv vytknout stěžovateli, že tak neučinil. Jelikož tak městský soud učinil, zatížil napadený rozsudek v této části vadou, která má za následek jeho nezákonnost. Jedná se primárně o posouzení právní otázky, jak vykládat daný neurčitý právní pojem, protože skutkový stav není mezi účastníky sporný. Pokud by nicméně městský soud dospěl k závěru, že daný pojem vykládá žalovaný chybně, nepochybně mu může věc vrátit k dalšímu řízení například s tím, aby se dále zabýval technickými otázkami, které nebyly v přechozím řízení řešeny. Proto se Nejvyšší správní soud dále nezabýval argumentací ohledně toho, zda stěžovatel posoudil správně to, zda šlo o jednorázový obal.

[35] Nejvyšší správní soud uzavírá, že s ohledem na uvedené nemohl vyhovět žalobkyni a vyslovit v tomto rozsudku závazné právní názory týkající se merita souzené věci. Z důvodu shledaných vad napadeného rozsudku by tím totiž fakticky v první instanci argumentoval ve věci samé, aniž by účastníci na tuto argumentaci mohli reagovat (rozsudek sp. zn. 8 Afs 320/2018, bod 22).

IV. Závěr a náklady řízení

[36] Nejvyšší správní soud z výše uvedeného důvodu dospěl k závěru, že je kasační stížnost důvodná. Napadený rozsudek městského soudu proto zrušil podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm je v souladu s § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán právními závěry uvedenými v tomto rozsudku. Bude se tedy muset věnovat podrobněji výkladu pojmu spotřebitelský obal podle § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona, včetně vztahu tohoto pojmu k zákonu o obalech a vyjít ze znění právního předpisu, který zde byl v době rozhodování stěžovatele. V návaznosti na výsledek výkladu tohoto pojmu se případně bude věnovat dalším žalobním námitkám, kterými se doposud nezabýval, protože dospěl k závěru, že by to bylo předčasné.

[37] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne v souladu s § 110 odst. 3 větou první s. ř. s. krajský soud v novém rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. srpna 2023

Petr Mikeš
předseda senátu